

İNSAN Üzerine Sohbet

Rev. İlhan Keskinöz

İNSAN üzerine Sohbet

Reform Semineri Notu, Mesih Sohbeti-1

Yazar : Rev. İlhan Keskinöz

Kapak Tasarım : xxxxxxxx

ISBN: 978-605-62455-3-4

© **Türk Dünyası Presbiteryen Kilisesi**
www.presbiteryen.org

sipariş adresi / Yayıncı:

© **Ave Medya**

İstiklal Cad. Tokathyan İş Mrk. No:76 K:1/1 Beyoğlu/İST.

Tel: 0212 244 0 244 Faks: 0212 251 97 71

info@avemedya.com - www.avemedya.com

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 19847

Baskı:

© **Bio Ofset Matbaacılık Yay. San ve Dış Tic. Ltd. Şti.**

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit. No:81/89 Topkapı/İST.

Tel/Faks: 0212 567 73 13

info@bioofset.com - www.bioofset.com

I. İnsan Olarak Sınırlarımıza Kısa Bakış

I/1 Belçika İnanç Açıklaması

Bölüm 14 –İnsanın Yaratılması ve Günaha Düşmesi

Tanrı'nın insanı topraktan yarattığına
onu kendi suretinde ve benzeyişinde –

[insanı] iyi, adil ve kutsal olarak;

Tanrı'nın isteği olan her şeyi

kendi iradesi ile yerine getirebilecek bir biçimde
oluşturup şekillendirdiğine inanırız.

Ancak insan onur içinde iken

ne bunu anladı²¹

ne de üstünlüğünü fark etti.

Kulağını Şeytan'ın sözlerine vererek,
istekli bir biçimde kendisini günaha kurban etti,
ve bunun sonucu olan ölümü ve laneti üzerine aldı.

Tanrı'dan almış olduğu
yaşam ile ilgili buyruğu çiğnedi,
günahı ile gerçek yaşam olan Tanrı'dan ayrıldı
ve bütün doğası tamamıyla bozuldu.

Kendisini günahlı yapan insan,

tüm yollarında kötü,

bozuk

ve sapkın olup

fiziksel ve ruhsal ölüme maruz kaldı.

Tanrı'dan almış olduğu

bütün üstün hediyeleri kaybetti,

ve kendisini mazeretsiz bırakacak olan

tutabildiği ufak kırıntılar hariç

hiçbirisine sahip çıkamadı.

Daha da ötesi, Kutsal Yazılar'ın bize öğrettiği gibi
içimizdeki bütün aydınlık karanlığa dönüştü:

*“Işık karanlıkta parlar
ve karanlık onu alt edememiştir.”²²*

Bu ayetlerde Yuhanna, insanı “karanlık” olarak nitelemiştir.

Bu yüzden insanın özgür iradesi olduğuna dair

her türlü öğretiyi reddederiz

insan günahın kölesi olduğundan
kendisine “gökten verilmedikçe”²³
hiçbir şey yapamaz.

İsa Mesih'in,

*“Baba bir kimseyi bana çekmedikçe,
o kimse bana gelemez.”²⁴*

şeklindeki sözlerinden sonra

kim iyi bir iş yaptığını öne sürüp böbürlenebilir ki?

“Benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır.”²⁵

ayetini anlayan bir kişi

kendi iradesini nasıl yüceltebilir ki?

*“Doğal haliyle kişi, Tanrı'nın Ruhuyla ilgili gerçekleri
kabul etmez.”²⁶*

gerçeği karşısında,

hangi insan kendi bilgeliğinden bahsedebilir ki?

Kısaca,

kendimiz hakkında, kendi kendimize,

“tek bir düşünce bile düşünemeyeceğimizi”

ve “bizi yeterli kılanın Tanrı”²⁷ olduğunu bilen

bizler bir fikir üretebilir miyiz?

Ve bundan dolayı
elçinin söylediği
doğruluk içeren şu sözleri
sıkı ve sağlam bir şekilde durması gerekir:
*“ünkü kendisini hoşnut eden şeyi hem istemeniz,
hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır.”*²⁸

*“Bensiz hiçbir şey yapamazsınız.”*²⁹ diyen
İsa Mesih'in ğretişine göre,
O'nun işi olmadıkça
insanın anlayışı ve isteği
Tanrı'nın anlayışı ve isteği ile aynı olamaz.

²¹ Mezmur 49:20 ²² Yuhanna 1:5 ²³ Yuhanna 3:27 ²⁴
Yuhanna 6:44 ²⁵ Romalılar 8:7
²⁶ I.Korintliler 2:14 ²⁷ II.Korintliler 3:5 ²⁸ Filipililer 2:13 ²⁹
Yuhanna 15:5

I/2

Adem ve Havva günah işlemekle yaratılmış oldukları doğruluk ve paklıklarını (Vaiz 7:29) kaybettiler:

Tekvin 3:6 Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi. Kocasını da yedi.⁷ İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar. 8 Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan **kaçıp** ağaçların arasına **gizlendiler.** 9 RAB Tanrı Adem'e, "Nerdesin?" diye seslendi. 10 Adem, "Bahçede sesini duyunca **korktum.** Çünkü çıplaktım, bu yüzden **gizlendim**" dedi.

II.Korintliler 11:3 Ne var ki, yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesih'e olan içten ve pak adanmışlıktan sapıtılmasından korkuyorum.

I/3

İlk ailenin bu günahı onların bütün çocuklarını etkiledi. Onlara verilen doğruluk ve kutsallık onların çocuklarını da kapsıyordu; benzer şekilde onların düşmüşlüğü bütün çocuklarını etkiledi. Böylece ilk günah ile bütün insanlık düşmüş oldu:

Tekvin 2:16 Ve ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu, 17 "Ama

iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."

Romalılar 5:12 Günah bir insan yoluyla, ölüm de günah yoluyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.

14Oysa Âdem'den Musa'ya kadar ölüm, gelecek Kişi'nin örneği olan Âdem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlara da egemendi.

16Tanrı'nın bağıışı, o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek bir suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; ama birçok suçlardan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı.

17Çünkü eğer **ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdü**yse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağıışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir.

19Bir adamın söz dinlemeziği yüzünden birçoğu günahkâr kılındığı gibi, yine bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu doğru kılınacaktır.

I.Korintliler 15:21 Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir.

22**Herkes nasıl Âdem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak.**

I/4

Günahın getirdiği düşüş ile insan soyuna günah ve bozulmuşluk girmiş oldu (Romalılar 5:12):

Romalılar 3:23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı.

I/5

İnsanlık ilk günahın sonucunda esas yaratılmış olduğu (Romalılar 5:12, 19) doğruluk, bilgelik ve kutsallığını yitirdi; esas yaratılmış olduğu doğası bozuldu (Tekvin 6:5). Böylece kötülüğe ve günaha meyilli oldu:

Romalılar 3:10 Yazılmış olduğu gibi:

«**Doğru olan kimse yok, bir kişi bile yoktur.**

11 Anlayan kimse yok,

Tanrı'yı arayan kimse yok.

12 Hepsi yoldan saptılar,

birlikte yararsız oldular.

İyilik eden yok, bir kişi bile yoktur.»

13«Ağızları açık bir mezardır.

Dilleriyle aldatırlar.»

«Dudaklarının altında yılan zehiri var.»

14«Ağızları lanet ve acı sözle doludur.»

15«Ayakları kan dökmeye seğirtir.

16 Yollarında yıkım ve dert vardır.

17 **Esenlik yolunu da bilmiyorlar.»**

18«**Gözlerinde Tanrı korkusu yoktur.»**

Efesliler 2:1-2 Sizler **bir zamanlar, içinde yaşadığınız suç ve günahlarınızdan ötürü ölüydünüz.** Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümlüğün egemenine yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız. 3Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, **doğal benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk.** Ötekiler gibi doğal olarak **gazap çocuklarıydık**

Romalılar 5:6 Evet, **biz daha çaresizken Mesih,** belirlenen zamanda **tanrısızlar için öldü.**

Romalılar 8:7 Çünkü **benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasasına boyun eğmez, eğemez de...** 8 Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler.

I/6

Bu ilk günah da bütün diğer günahların kaynağı oldu:

Yakup 1:13 Ayartılan kişi, «Tanrı beni ayartıyor» demesin. Çünkü Tanrı kötülüklerle ayartılmadığı gibi, kendisi de kimseyi ayartmaz. 14 Herkes, kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. 15 Sonra arzu gebe kalınca günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.

Matta 15:19 Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, cinsel ahlaksızlık, hırsızlık, yalan tanıklık ve iftira hep yürekten kaynaklanır.

I/7

İlk ailenin bu günahı doğal çoğalma yoluyla bütün kuşaklara geçmiştir:

Mezmur 51:5 Nitekim suç içinde doğdum ben,
Günah içinde anam bana hamile kaldı.

Eyüp 14:1 İnsanı kadın doğurur,
Günleri sayılı ve sıkıntı doludur.

2 Çiçek gibi açıp solar,
Gölge gibi gelip geçer.

4 Kim temizi kirliden çıkarabilir?

Hiç kimse!

Eyüp 15:14 "İnsan gerçekten temiz olabilir mi?"

Kadından doğan biri doğru olabilir mi?

Yuhanna 3:5 İsa şöyle cevap verdi: «Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğine giremez. **6 Bedenden doğan bedendir,** Ruh'tan doğan ruhtur.

I/8

İlk günah sonucu insan Tanrı'yla olan paydaşlığını kaybetti (Tekvin 3:8-10):

Tekvin 3:23 Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı.

Böylece insanın Tanrı ile paydaşlığını yitirmesi onun şeytana tutsak etti (Efesliler 2:2-3):

II.Timoteyus 2:26 Böylelikle ayılabilirler ve isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tutsak eden İblis'in tuzağından kurtulabilirler.

Bu da insana mahkumiyet getirdi (Matta 25:41, 46, Yahuda 7):

Tekvin 2:17 "Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan **yediğin gün kesinlikle ölürsün.**"
Yeremyanın Mersiyeleri 3:39 İnsan, yaşayan insan
Niçin günahlarının cezasından yakınır?
Romalılar 6:23 Çünkü **günahın ücreti ölüm,** Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

Günahın insanı düşürdüğü konum yüzünden insan ölüm ve laneti hak etmiştir:

Efesliler 4:18 Onların **zihinleri körleşmiştir**. İçlerindeki bilgisizlikten ve yüreklerinin duygusuzluğundan ötürü Tanrı'nın yaşamına yabancılaşmışlardır.

Romalılar 1:28 Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları **yararsız düşüncelere, yakışsız davranışlara** terk etti.

II.Selanikliler 2:11 İşte bu nedenle Tanrı, **yalana kanmaları** için onların üzerine **yanıltıcı bir güç** gönderiyor.

Romalılar 2:5 İnatçılığundan ve tövbesiz yüreğinden dolayı Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı **gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun.**

İşaya 33:14 Siyon'daki günahkârlar dehşet içinde, Tanrısızları titreme aldı.

'Her şeyi yiyip bitiren ateşin yanında

Hangimiz oturabilir?

Sonsuza dek sönmeyecek alevin yanında

Hangimiz yaşayabilir?' diye soruyorlar.

Romalılar 1:26İşte böylece Tanrı onları **utanç verici tutkulara** teslim etti. Onların kadınları bile doğal ilişkiler yerine doğal olmayanları yeğlediler.

Tanrı kutsal olduğu için günahın olduğu her yere lanet girmiştir:

Tekvin 3:16 RAB Tanrı kadına,

"Çocuk doğururken sana

Çok acı çektireceğim" dedi,

"Ağrı çekerek doğum yapacaksın.

Kocana istek duyacaksın,
Seni o yönetecek."
17 RAB Tanrı Adem'e,
"Karının sözünü dinlediğin ve sana,
Meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için,
Toprak senin yüzünden lanetlendi" dedi,
"Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacak-
sın.
18 Toprak sana diken ve çalı verecek,
Yaban otu yiyeceksin.
19 Yaratılmış olduğun toprağa dönünceye dek
Ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın.
Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın
Ve yine **toprağa döneceksin."**

I/10

Günahın getirdiği ölüm ve lanet (Romalıları 6:21, 23) ile birlikte dışsal kötülükler de gelmiştir:

Tesniye 28:15 "Ama Tanrınız RAB'bin sözünü dinlemez, bugün size ilettiğim buyrukların, kuralların hepsine uymazsanız, şu lanetler üzerinize gelecek ve size ulaşacak: 16 "Kentte de, tarlada da lanetli olacaksınız. 17 "Sepetiniz ve hamur tekneniz lanetli olacak. 18 "Rahminizin meyvesi, toprağınızın ürünü, sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları lanetli olacak. 19 "İçeri girdiğinizde lanetli olacaksınız; dışarı çıktığınızda da lanetli olacaksınız.

I/11

Böylece günah insana Tanrı'dan sonsuz ayrılığı ve sonsuz mahkumiyeti getirdi:

II.Selanikliler 1:9-10 Böyleleri, **O'nun varlığından ve gücünün yüceliğinden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar...** (Luka 16:24).

Markos 9:48 `Oradakileri kemiren kurt ölmez, yakan ateş de sönmez.'

İnsanı bu bozulmuşluk konumundan, Tanrı'dan ayrılık ve sonsuz mahkumiyetten canlarını kurtarmak için de İsa Mesih beden alarak aramıza gelmiştir:

Hİ. 13. Bu borcu kendimiz ödeyebilir miyiz?

Elbette hayır.

Aslında her gün suçumuzu çoğaltıyoruz.^{3*}

³ Matta 6:12, Romalılar 2:4-5

*her gün borcumuzu büyütüyoruz.

14. Başka bir yaratılmış varlık (yaratık) bizim borcumuzu ödeyebilir mi?

Hayır.

Tanrı insan suçlarından dolayı

başka bir yaratılmış varlığı cezalandırmayacak.⁴

Bunun yanında

herhangi bir yaratık

Tanrı'nın günaha olan kızgınlığının ağırlığını taşıyamaz

ve başkalarını bundan kurtaramaz.⁵

⁴ Hezekiel 18:4, 20, İbraniler 2:14-18

⁵ Mezmur 49:7-9; 130:3

15. Öyleyse nasıl bir aracı ve kurtarıcı aramalıyız?

Tamamıyla insan⁶ ve tamamıyla doğru⁷ biri,
bütün yaratıklardan daha güçlü,
gerçek Tanrı⁸ olan biri.

⁶ Romalılar 1:3, I.Korintliler 15:21, İbraniler 2:17

⁷ İşaya 53:9, II.Korintliler 5:21, İbraniler 7:26

⁸ İşaya 7:14; 9:6, Yeremya 23:6, Yuhanna 1:1

16. [Aracı –Kurtarıcı] Neden tam insan ve tam doğru olmalı?

Tanrı'nın adaleti

günah işleyenlerden,

insan doğasının günahın bedelini ödemesini talep eder;¹

fakat bir günahkar bunu başkaları (ve kendisi) için yapamaz.²

¹ Romalılar 5:12, I.Korintliler 15:21, İbraniler 2:14-16

² İbraniler 7:26-27, I.Petrus 3:18

17. Neden gerçek Tanrı olmalı?

Böylece

kendi Tanrısallığının gücü ile

Tanrı'nın öfkesinin ağırlığını kendi insanlığında taşıyabilsin,

doğruluk ve yaşamı bizim için kazanıp

bizi yenilesin diye.³

³ İşaya 53, Yuhanna 3:16, II.Korintliler 5:21

18. Gerçek Tanrı, aynı zamanda gerçek insan ve tamamıyla doğru olan bu aracı kimdir?

Bizi tamamıyla özgür kılmak

ve Tanrı'da doğru kişiler yapmak için

bize verilen⁴

Rabbimiz İsa Mesih'tir.⁵

⁴ I.Korintliler 1:30

⁵ Matta 1:21-23, Luka 2:11, I.Timoteyus 2:5

19. Bunu (gerçek Tanrı, aynı zamanda gerçek insan ve tamamıyla doğru olan bu aracılığı) nasıl biliyorsunuz?

Kutsal Kitap bana söylüyor.

Tanrı'nın kendisi Müjde'yi cennette açıkladı,⁶

daha sonra kutsal patrikler⁷ (atalar) ve peygamberler⁸ aracılığı ile ilan etti,

kurbanlar ve yasanın diğer törenleriyle bunu tasvir etti,⁹

sonunda sevgili Oğlu aracılığı ile bunları tamamladı.¹⁰

⁶ Tekvin 3:15

⁷ Tekvin 22:18; 49:10

⁸ İşaya 53, Yeremya 23:5-6, Mika 7:18-20, Elçilerin İşleri 10:43, İbraniler 1:1-2

⁹ Levililer 1-7, Yuhanna 5:46, İbraniler 10:1-10

¹⁰ Romalılar 10:4, Galatyalılar 4:4-5, Koloseliler 2:17

20. Adem'de kayıp olanların hepsi Mesih'te kurtuldu mu?

Hayır.

Kurtulanlar

gerçek iman aracılığı ile

Mesih'e aşlanmış,

ve O'ndaki bütün bereketlere kabul edilmiş olanlardır.¹

¹ Matta 7:14, Yuhanna 3:16, 18, 36, Romalılar 11:16-21

Arastırma Konusu

- İnsan Tanrı'nın yarasını tam bir şekilde yerine getirebilir mi?

Romalılar 3:9-20, 23, I.Yuhanna 1:8, 10

- İnsanın düşüşten itibaren Tanrı'ya ve insanlara olan yaklaşımı nasıldır?

Tekvin 6:5, Yeremya 17:9, Romalılar 7:23-24; 8:7, Efesliler 2:1-3, Titus 3:3

- Tanrı'nın insanları nasıl yarattığını özetleyiniz.

Tekvin 1:31, Tekvin 1:26-27, Efesliler 4:24, Koloseliler 3:10, Mezmur 8

- Adem'den sonraki insanın günaha ölü olmasına açıklama getiriniz.

Tekvin 3, Romalılar 5:12, 18-19 Mezmur 51:5, Tekvin 6:5; 8:21, Eyüp 14:4, İşıya 53:6

- İnsanın bozulmuşluğuna Tanrı'nın çözümü nedir?

Yuhanna 3:3-5

- İlk Ailenin düşüşünün bize bıraktığı miras nasıldır?

Romalılar 5:12, 18, 19

- Tanrı'nın günaha yaklaşımı nedir?

Çıkış 34:7, Mezmur 5:4-6, Nahum 1:2, Romalılar 1:18, Efesliler 5:6, İbraniler 9:27, Galatyalılar 3:10, Tesniye 27:26

- İnsanın cezasını (Matta 25:35-46), Tanrı'nın merhameti (Çıkış 34:6-7, Mezmur 103:8-9) ve Tanrı'nın adaletine (Çıkış 34:7, Tesniye 7:9-11, Mezmur 5:4-6, İbraniler 10:30-31) bakarak açıklayınız.

- Tanrı'nın yargısı karşısında insanın hak ettiği cezadan (Matta 6.12, Romalılar 2.4-5) kurtuluş yolu nasıldır?

Çıkış 23:7, Romalılar 2:1-11, İşıya 53:11, Romalılar 8:3-4

II. İnsan Kimdir?

Kutsal Kitap'ın insana bakışı üzerinde düşünerek kim olduğumuzu öğrenmeliyiz. Çünkü bazen insanlar kendilerini “*değersiz bir şey*” olarak düşünür ve ruhsal olarak acı çekerek yaşarlar; bazen ise insanlar kendilerini “*Tanrı*” gibi görürler ve insanlara acı çektirirler.

Böylece Kutsal Kitap'a bakarken sadece Tanrı ve O'nun emirlerini öğrenmek için değil; *Kendimiz Hakkında Öğrenmek İçin de Bakıyoruz*. Kutsal Kitap bize sadece Tanrı hakkında konuşmuyor, aynı zamanda insan hakkında da konuşuyor, çünkü Tanrı kendi Sözlerini insana göndermiştir. Bu anlamda Kutsal Kitap insan öyküleri ile doludur.

Bu yüzden de Yeni Ahit kitabı bizlere önce Mesih'in nasıl yaşadığını, yani hayatını anlatır; buna bağlı olarak da elçiler ve diğerlerinin nasıl yaşadığına yer verilerek bizlere nasıl yaşamamız gerektiğini öğretir. Kutsal Kitap'taki insanların yaşamlarına bakarak Tanrı'nın bizler için olan mesajını öğrenmeye çalışırız. Yani Kutsal Kitap içindeki iyi örnekler ve kötü örnekler bizim eğitilmemiz için gereklidir ve yeterlidir.¹

Kendimizi “*çok aşağı ya da çok yüksek*” görme hatasından kaçınabilmek için “*insan*” için olan bakış açımız ne

¹ **II.Timoteyus 3:14-15** Sense öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal. Çünkü bunları kimlerden öğrendiğini biliyorsun. Mesih İsa'ya iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazılar'ı da çocukluğundan beri biliyorsun. 16 Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır.

olmalıdır? Bunun cevabı şudur: **Tanrı yaratıcıdır ve biz de O'nun kullarıyız (O'nun yarattığı, O'na ait olan insanlarız).** Bu nokta neden çok önemlidir? Çünkü yaratılışa baktığımızda evrendeki her şeyden daha fazla Tanrı'yı yansıtan varlığın insan olduğunu görürüz. Bu sebepten de Tanrı-Bilim içinde insan merkezi bir konudur:

Matta 22:37 İsa ona şu karşılığı verdi: "*Tanrının Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.*"

38 *İşte ilk ve en önemli buyruk budur.*

39 *İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: 'Komşunu kendin gibi seveceksin.'*

III. Tanrı'nın Krallığı

Mesih İsa, dua ederken “*Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun*” şeklinde bir duayı bizlere öğretir (Matta 6:10). Bu dua Tanrı ve insan hakkında doğru bir bakış açısı sunmaktadır. Buna göre Tanrı hükmeden Kral olarak her şeyin üstündedir. Bu dua Tanrı'nın gökteki krallığının nasıl olduğunu anlamayı gerekli kılmaktadır. Yeryüzünde Tanrı'nın Krallığının yerleşmesini istediğimizde tam olarak demek istiyoruz?

Vahiy 4:3-5 *Tahtta oturanın, yeşim ve kırmızı akik taşına benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andıran bir gökkuşağı tahtı çevreliyordu. Tahtın çevresinde yirmi dört ayrı taht vardı. Bu tahtlara başlarında altın taçlar olan, beyaz giysilere bürünmüş yirmi dört ihtiyar oturmuştu.*

Tanrı'nın gökyüzündeki egemenliğinde herkes O'na saygı göstererek itaat ediyor, tapıma sunuyor. İnsanların bunun dışında bir tavrı yoktur.

Bunun gibi [*Vahiy Kitabında*] diğer bölümler² de bize herkesin Tanrı'yı hükmeden Kral ve Rab'leri olarak bildiklerini göstermektedir.

Ancak yeryüzünde bugün durum farklıdır. Tanrı'nın Krallığı tam olarak görülmemektedir. İnsanlar “*gökte olduğu gibi yeryüzünde*” Tanrı'ya itaat etmeyi reddetmektedirler. Günahın dünyaya girişinden önce Aden bahçesi Tanrı'nın bu muhteşem hükümdarlığının sergilendiği yerd. Ama

² Vahiy 4:8-11; 5: 9-13; 7: 10, 12; 11: 15-17; 15: 3-4; 16: 7; 19: 1-2, 5 -7, 11-13, 16

günah ve düşüş dünyaya ve insanlığa bozulma getirdi. Dünya, yasa tanımazlık ve itaatsizlik ile kaosun yeri haline geldi.

Dünya bu durumda sonsuza dek devam edemez. Bir gün Tanrı, gökte olduğu gibi yeryüzüne krallığını kuracaktır (Vahiy 21:23-24). O zamanda yeryüzü Tanrı'nın iradesi doğrultusunda olacaktır; tıpkı göklerde olduğu gibi...

Mesih'in alçakgönüllü bir hizmetçi gibi aramıza gelmesiyle başlayan bu süreç O'nun ikinci gelişi ile tamamlanacaktır.

Öyleyse Mesih'i izleyenler Tanrı'nın Krallığının büyümesi için çalışan, dua eden kimselerdir. Hristiyanların inandığı ve yaptığı her şey göksel krallığın yeryüzüne gelmesi amacı üzerindedir. Tanrı'nın amacı olan kendi egemenliğinin yeryüzüne gelmesi için kullanacağı araç ise insan soyudur.

İşte insan böyle yüce bir amaç için yaratılmıştır. Tanrı'nın yaratılıştan önce ve yaratılıştan sonra insan için olan amacı budur.

IV. İnsanın Ayrıcalığı

Tekvin 1:26 Tanrı “insanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım” dedi. “Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.”

Yaratılışın başında gerçekten Tanrısal bir suret aldık. Bize verilen bu ayrıcalık bizi bütün yaratıklardan farklı kılar ve Tanrı'nın Krallığındaki yerimizi ve değerimizi belirgin kılar.

Bir anlamda “**Tanrı Sureti**” ifadesi evrenin kralı olan Tanrı'nın temsilcisi olarak insanoğlunun yeryüzüne atanmış olduğunu ifade etmektedir. Böylece **toprak kaplar içinde sahip olduğumuz ilahi benzeyişimiz** (II.Korintliler 4:7) bizleri **alçakgönüllü** kılmalıdır. Yoksa insan kendisini Tanrı'nın yerine koymaya başlar.

Adem ve Havva, Yaratıcı Tanrı'nın üç boyutlu temsilcileriydi. Yani yaratıcı Tanrı'ya eşit değillerdi. Bu da insan olarak bize seviyemizin Tanrı'dan ne denli alçakta olduğunu hatırlatmalıdır. **Bizler sadece suretiz.**

Hümanizm insanlığı Tanrı yerine koydu; Marksizm ve başka felsefeler de aynı şeyi yaptı. Ancak Kutsal Kitap bizim Tanrı olmadığımız konusunda oldukça açıktır. Adem **topraktan** şekillendi (Tekvin 2:7).

Diğer yandan Tanrı, Adem'le Havva'yı yaratılmış başka bir şeye benzer bir şekilde yaratmadı. Bu da bizim özel bir soyluluk ve ayrıcalık içinde yaratıldığımızı gösteriyor.

Adem ve Havva'nın temsil ettiği Tanrısal yetki bütün insanlara verilmiştir.

Bu yüzden bizler Tanrı'nın bize verdiği değere göre yaşamayı öğrenmeliyiz. Hristiyan özgürlüğü ve Kutsal Kitap ahlaki içinde yaşamayı öğrenmeliyiz. Aksi takdirde insanlık kendisini ya çok aşağıda ya da çok yukarıda görüp ona göre yaşayacaktır.

Tanrı'nın insana verdiği bu soylu ve ayrıcalıklı benzeyişi fark etmeden ya da bilmeden yaşayanlar bazen narkotik maddelere ya da haplara, bazen alkolizme yönelerek kendi yaratılışlarını aşağılarlar. Diğer yandan cinsel sapmalar, insana ve canına yönelik şiddet uygulama, doğaya ve insanın malına yönelik kötü kullanım veya saldırı gibi konular insanın Tanrı'yı ve kendi değerini anlayamaması ile ilişkilidir. Yine insanın farklı dini arayışlar yanında farklı okült işlere yönelmesi, insanın kendi değerini ve kimliğini doğru bir şekilde anlayamaması ile ilişkilidir. Böylece mutluluğu, adaleti, doğruluğu, refahı v.s. Tanrı'nın gösterdiği yoldan başka yerlerde aramak insanın kendi kimliğine zarar vermektedir.

Dünyanın felsefelerine kendilerini kaptırıp bu kısa hayatlarını Tanrı'dan uzak bir şekilde geçirenler, terapi seanslarında arayıp da bulamadıkları esenliğin yanı başlarında durduğunu görmezler. Benzer şekilde bedeni kötü kullanma (*kendini veya başkalarını yaralama, intihar, işkence, kavga, eziyet*) gibi durumlar doğru bir Tanrı anlayışının edinilememiş ve dolayısı ile Tanrı'nın insana verdiği değerini anlayamamış olması ile ilişkilidir. Aslında böyle yaşayanlar Tanrı'nın kendilerini yarattığı amaca aykırı bir şekilde yaşıyorlardır.

Mısır'ın baskıcı siyaseti Tanrı'nın yaradılış düzeninin tersi olduğundan İsraililer Mısırlılar'ın evlerine hizmet ediyor, tarlalarında çalışıyorlardı. Firavunun yüceliği için planlanan bina projeleri için çalışıyorlardı. Ancak Musa İsraililer'e gelecekte kendi topraklarına yerleştiklerinde zayıf ve saldırıya açık olanlara kötü davranma konusunda denemeye düştüklerinde, baskı altında yaşamış olanların başkalarına da ne kadar baskı yapacaklarını biliyordu. Bu nedenle Musa İsraililere dulları, öksüzleri, yabancıları korumayı öğretti (Tesniye 14:29; 24:19-21). Başkalarına kötü davranmak Tanrı'nın Yasası'na aykırıydı. Çünkü insan Tanrı'nın suretinde yaratılmıştı. Ve Tanrı halkı bu yüzden onurlu kişiler olarak yaşamalıydı (Çıkış 21:2-11). Zengin ve güçlü olanlara ayrıcalık tanıyamazlardı (Çıkış 23:6-9, Tesniye 1:16-17). Kral dahil herkes Tanrı'nın Yasası'nın altındaydı (Tesniye 17:14-20).

İnsanlar genelde insanı gelirine göre, geçmiş soylarına göre, tutkularına göre değerlendiriyor. Eğitim, iyi görünüş ve iyi bir gelecek vaadi bir yerde insani değeri belirlemede bir standart gibi kabul görüyor. Ancak Kutsal Yasa değerimizin dışsal etmenlere bağlı olmadığını gösteriyor. Öyleyse başkalarının ne söylediği önemli değildir. Bizler Tanrı'nın yeryüzündeki tahtının temsilcileri olarak değerliyiz. İster zengin olalım ister fakir, ister eğitilmiş, ister eğitimsiz, ister sağlıklı ister sakat olsun, bizler Tanrı'nın suretindeyiz.

Şaşırtıcı olan, oldukça az sayıda Hristiyan kendisinin Tanrı suretini taşıdığı şuuruna sahiptir. Her gün aynaya bakıp bizi hayal kırıklığına uğratan biri ile karşılaşırız. Başarısızlıklarımızdan nefret etmeyi öğrendik ve bunun sonucunda da

kendimizden nefret eder hale geldik. Alçakgönüllü olmayı istedik ama kendi önemimizi kaybettik –insanın değerini, kendi değerliliğimizi unuttuk.

Tanrı aynadaki şahsın krallık sureti olduğunu duyuruyor. Mükemmel değilsiniz, bu oldukça açık. Ama yine de değerlisiniz çünkü siz Tanrı'nın suretindesiniz. Tanrı'nın gözlerinde siz herhangi bir kral kadar, herhangi bir asilzade kadar soylusunuz. Dünyanın yalanlarını fırlatıp atın ve Tanrı'nın size hediye ettiği soyluluğun bilincinde sevinin.

Dünyada gördüğümüz tüm insanlar Tanrı'nın dünyadaki görünür sembolleridir. Tanrı'nın suretinde olan bir insanı hor gördüğümüzde Tanrı'yı ve O'nun yaratılışını hor görmüş, O'na karşı isyan etmiş oluruz. Tanrı'nın suretinde yaratılmış birine saldırdığımızda Tanrı'ya saldırmış oluruz.

Yakup 3:9-10 dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz. Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı.

Anne ve babalar çocuklarına, çocuklar anne ve babaya, karı-koca birbirlerine karşı olan davranışlarında Tanrı'nın sureti olduklarının bilincinde olarak yaklaşmalıdırlar. İnsanlar bir diğer insana bakarken Tanrı'nın suretinde yaratılmış birine baktıklarını unutmamalıdırlar.

Tesniye 7:6 Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. Tanrınız RAB, öz halkı olmanız için, yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti.

Tesniye 28:9 Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyar, O'nun yollarında yürürseniz, RAB size içtiği ant uyarınca sizi kendisi için kutsal bir halk olarak koruyacaktır.

Gerçekte bizler balçıktan yapılmış bir suretiz ve bundan *[yetersizliğimiz, güçsüzlüğümüz, zayıflımızdan]* alçakgönüllü olmak konusunda ders almalıyız. Ama aynı zamanda da bizler Tanrı'nın suretinde yaratılmış, değerli ve asil varlıklarız.

V. İnsanın Görevi

Bizler Tanrı'nın suretinde yaratılmış; ama düşmüş olduğumuz için, zayıf ve güçsüz, yaratıklarız, ancak halen yaratılışın en soylu varlıklarımız. Ancak kendimizi bezen değersiz bazen de çok yüksek görme hatası içindeyiz. Bunun da en büyük sebebi kendimizi Kutsal Kitap içinde açıklanan Tanrı'nın insan için olan amacını anlamaya vermememizdir.

Tanrı, en başında bizlere kendi suretini verdiğinde bize suretimize uygun bir görev³ ve yetki de vermiştir (Tekvin 1:26-31): *çoğalma ve hükmetme; bu şekilde dünyayı doldurma, Tanrı'nın temsilcisi olarak bütün yaratılışa hükmetme görevi...*

Adem ve Havva Tanrı'nın kendilerine verdiği özel konumu ve kutsal görevi iyi kullanamadılar ve Tanrı'ya isyan etmiş oldular. Bunun neticesinde Tanrı ile olan paydaşlıklarını kaybettiler. Bu da bütün Adem soyuna ölüm ve lanet getirdi.

Ancak Tanrı insanı içine düşmüş olduğu ölüm konumunda bırakmadı. Düşmüş insanın kurtuluşuna ilişkin olarak bir Kurtarıcı ve Kurtuluş verdi. Bütün Tanrı tarihi bu planın çerçevesinde ilerlemektedir.

³ 27 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı. 28 Onları kutsayarak, "Verimli olun, çoğalın" dedi, "Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun.

- Nuh

Tekvin 6:5 RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akli fikri hep kötülükte. 6 İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı.

Nuh'un zamanında Tanrı dünyada artan kötülüğü yargıladı. Günah ve kötülüğü tufan ile yargıladı. Dünyaya yeni bir başlangıç verdiğinde Nuh ve soyuna *çoğalma ve hükmetme* görevini yeniden verdi (Tekvin 9:1-3, 7).

- İbrahim

Tanrı, İbrahim ile antlaşma yaparak yaratılışın başındaki insana vermiş olduğu *çoğalma ve hükmetme* görevi ile tarihi kendi amacı ile yönlendirmeye devam etti (Tekvin 17:6-7, 15-16; 22:17-18).

- Musa

Tanrı, İbrahim ile yaptığı antlaşma neticesinde İbrahim soyu vaat edilen topraklara yerleşsin diye İsrail'i Mısırdan ve kölelikten çıkardı. Yasasını vererek onları seçilmiş bir halk, soylu bir ulus yaptı.

- Davut

Tanrı'nın kurtuluş planını görkemli bir krallık ile devam ettirdi. Bütün bu adımların hepsi Tanrı'nın en baştaki insana verdiği yüce görev olan *çoğalma ve hükmetme* emri ile ilişkilidir.

- İsa Mesih

Tanrı'nın benzeyişinde olmanın en mükemmel örneğini Mesih İsa'da görüyoruz:

Koloseliler 1:15 Bu Oğul görünmeyen Tanrı'nın benzeri, tüm yaradılışın ilk-doğanıdır (II.Korintliler 4:4).

Mesih İsa, yeryüzünün bütün uluslarından İbrahim imanına aşılınmış olan Tanrı halkının kurtarıcısı olarak geldi. Tanrısal planda düşmüş olan insana Mesih'te yücelik verilecekti. Yani tarih, yaratılışın en başındaki düşüşten önceki Tanrı'nın planına doğru yönlenmekteydi.

Böylece Mesih'e iman edenler, Biricik Oğul benzerliğine dönüştürülmek üzere Mesih ile birleşmiş olarak *çoğalma ve hükmetme* emri doğrultusunda, Mesih tekrar yeryüzüne gelene kadar *gidip bütün ulusları Mesih'in öğrencileri olarak yetiştirip ulusları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz ederek ve Mesih'in buyruklarında kalmayı onlara öğreterek devam edeceklerdi* (Matta 28:19-20). Bu da Tanrı'yı bütün yürekle sevmek ve insanı kendimiz gibi sevmekle *-Tanrı'yı ve insanı doğru anlamakla-* mümkündü.

Böylece bizler Tanrı'nın krallığının yeryüzündeki temsilcileri olarak ve bu krallığın hizmetkarları olarak kimliğimizi ve Hristiyan ayrıcalığımızı Mesih'te buluyoruz. Tanrı'nın bizim için olan şu andaki ve gelecekteki planını anladığımızda *Tanrı'nın suretinde yaratılmış olmanın* ne olduğunu daha anlayabiliriz.

İşaya 41:14 Ey Yakup soyu, toprak kurdu,
Mezmun 37:1 Kötülük edenlere kızıp üzülmeye,
Suç işleyenlere özenme!
2 Çünkü onlar ot gibi hemen solacak,
Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek.

Mezmun 103:14 Çünkü mayamızı bilir,

Toprak olduğumuzu anımsar.

15 İnsana gelince, ota benzer ömrü,

Kır çiçeği gibi serpilir;

16 Rüzgar üzerine esince yok olur gider,

Bulduğu yer onu tanımaz.

II.Korintliler 4:6 Çünkü, «Karanlıktan ışık parlacak» diyen Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı.

7 Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye biz bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz.

Kim olduğunu bilmeyen insanlarla dolu bir dünyada; zaman zaman kendisini çok basit ve en aşağıda, zaman zaman kendisini en üstte, bütün insanlardan daha değerli gören insanlarla dolu bir dünyada Kutsal Kitap insanlara kendi kimlikleri doğru bir şekilde öğrettiği gibi, insan olmanın ayrıcalığını Tanrı'ya ait olma bilinci içinde öğretir. Yüce Yararıcıyı onurlandırmak, O'ndan zevk almak olan yaratılış amacının bilincinde olmayan insanlar Tanrı'nın bu yaratılış içinde kendisine verdiği üstün rolü anlayamazlar.

Bizler topraktan geldiğimiz halde üstün ve zengin değerlere sahibiz. Topraktan gelmişiz, yerin otu, toprağın solucanı gibiyiz, ama Tanrı bize kendi suretini vermiş, bizi yaratılmışlardan bu şekilde özenle ayırmış, yeryüzünde hiç bir canlıya verilmemiş olan hazineyi bize vermiş.

Tanrı suretinde yarattığı insana kendi egemenliğini vermiştir; *yeryüzünde çoğalma ve yaratılışa hükmetme...*

Tekvin 1:27 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı. 28 Onları kutsadı ve, "Verimli olun, **çoğalın**" dedi, "**Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın**; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara **egemen olun**."

Mezmur 8:4 Soruyorum kendi kendime:

"İnsan ne ki, onu göz önüne alsın,

İnsan soyu ne ki, ona ilgi duyasın?"

5 Nerdeyse bir tanrı yaptın onu,

Başına şan şeref tacı koydun.

6 Ellerin eserlerine onu egemen kıldın,

Her şeyi ayaklarının altına serdin;

VI. İnsanın Yarattığı

Westminster Uzun İlmihal 17. Tanrı insanı nasıl yaratmıştır?

Tüm diğer yaratıkları yarattıktan sonra Tanrı, insanı erkek ve kadın olarak yarattı; ve adamın bedenini yerin toprağından yarattı ve kadını da adamın kaburga kemiğinden yaptı ve onları diri, düşünen ve ölümsüz bir can ile donattı; bilgide, doğrulukta ve kutsallıkta onları kendi benzeşinde yarattı; Tanrı yasasını yüreklerine yazarak onlara bunu yerine getirme gücü ve yaratıklar üzerinde hakimiyet verdi; ancak [günaha] düşme seçeneğini de tanıdı.

diri, düşünen ve ölümsüz bir can ile donattı

Tekvin 2:7 RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu.

Eyüp 35:11 Yeryüzündeki hayvanlardan çok bize öğretir

Ve bizi gökteki kuşlardan daha bilge kılar.

Vaiz 12:7 Toprak geldiği yere dönmeden, Ruh onu veren Tanrı'ya dönmeden, seni Yaratan'ı anımsa.

Matta 10:28 Bedeni öldüren, ama canı öldürmeye gücü yetmeyenlerden korkmayın. Hem canı hem de bedeni cehennemde mahvedecek güçte olan Tanrı'dan korkun.

Luka 23:43 İsa ona, «Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın» dedi.

bilgide, doğrulukta ve kutsallıkta onları kendi benzeyişinde yarattı;

Kolosaliler 3:9-10 Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski yaradılışı kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız, *eksiksiz bilgiye erişmek üzere Yaraticısının benzeyişinde tazelenen yeni yaradılışı giyindiniz.*

Efesliler 4:24 Gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrı'nın benzerliğine göre yaratılmış yeni yaradılışı giyinin.

Tekvin 1:27 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.

Tanrı yasaını yüreklerine yazarak

Romalılar 2:14 Kutsal Yasa'dan yoksun olan uluslar kendiliklerinden bu Yasa'nın gereklerini yaptıkça, Yasa'dan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar. 15 Böylelikle Kutsal Yasa'nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleri de onları ya suçlar, ya da savunur.

onlara bunu yerine getirme gücü verdi

Vaiz 7:29 Bulduğum tek şey:
Tanrı insanları doğru yarattı,
Oysa onlar hâlâ karmaşık çözümler arıyorlar.

yaratıklar üzerinde hakimiyet verdi

Tekvin 1:28 Onları kutsadı ve, "*Verimli olun, çoğalın*" dedi, "*Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun.*"

ancak [günaha] düşme seçeneğini de tanıdı

Tekvin 3:6 Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi. Kocasını da yedi.

Vaiz 7:29 Bulduğum tek şey:

Tanrı insanları doğru yarattı,

Oysa onlar hâlâ karmaşık çözümler arıyorlar.

Tanrı'nın suretinde yaratılmak, düşünebilme ve insanlarla iletişim içinde olabilme ayrıcalığı yanında ölümsüz bir cana sahip olmamızdır. *Bütün insanların ölümden sonraki dirilişleri sonsuz yaşam veya sonsuz yargı içindir – neticesinde canlar ölümsüzdür.*

Böylece ilk aile Tanrı'nın benzeyişine uygun olarak yaratılmıştı. İnsanın düşünebilmesi, insanla iletişim içinde olması, Tanrı ile diyalog içinde olabilmesi, canının ölümsüzlüğü, Tanrı'daki bilgi ve kutsallıktan pay almış olması, yüreklerinde vicdan olması, hükmetmesi (yönetim – iktidar) onu diğer yaratılmış varlıklardan ayrıcalıklı kılmıştı. Bu özellikleriyle insan diğer yaratılmış varlıklardan olabilecek en fazla bir şekilde Tanrı'yı yansıtmaktaydı.

İnsanın Tanrı suretinde olması onu bir misyon ile sorumlu kılmaktaydı (Tekvin 1:28) –çünkü bunu yapabilecek başka bir yaratılmış varlık daha yoktu. Bu misyon Tanrı'nın gök-

te olan krallığın bütün yeryüzüne gelmesini amaçlamaktaydı –Rab’bin, duasında öğrettiği şey budur. Bu görevin yerine gelmesi için de insanın çoğalması ve yeryüzüne dağılması, böylece yaratılışa hükmetmesi gerekliydi.

Ancak bu sorumluluk insanın Tanrı ile el ele yürümesiyle başarılı olacaktır. Sizler Tanrı’nın suretinde yaratıldığınızın bilincinde olarak yaşadığınızda dünyaya gerçek Tanrı’nın kim olduğunu, esas krallığın kime ait olduğunu bildirmiş olursunuz –*sizler Tanrı ile birlikte yürüdüğünüzde bütün bunlar dünyanın gözünde yaşamlarınızda görünür olacaktır.*

VII. Coğalma ve Hükmetme

Coğalma: Ancak günümüzdeki intihar oranları, terörün acımasızlığı, insan hayatını riske atan bireysel saldırganlık, maddi ya da politik çıkarlar için insan sağlığının hiçe sayılması, kürtaj gibi konulara baktığımızda insanın Tanrı'nın vermiş olduğu sorumluluktan –çoğalma ve hükmetme [çoğalmadan hükmedemez]- ne denli uzaklaşmış ve Tanrı suretinde yaratıldığından ne denli habersiz yaşadıklarını gözlemleyebiliriz.

Mezmun 128 Tanrı tarafından bereketlenmiş kişinin mutluluk ve başarısını (1-2) çocukların çokluğu ile ilişkilendirmekte ve çocukları Tanrı'dan bir armağan olarak değerlendirmektedir:

3 Eşin evinde verimli bir asma gibi olacak;
Çocukların zeytin filizleri gibi sofranın çevresinde.

Bu yüzden de Mesih'in beşbin kişiyi doyururken küçük bir çocuğu bütün halka bir bereket yolu olarak kullanması dikkat çekicidir:

Yuhanna 6:8-9 Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andrey'a, İsa'ya dedi ki, «Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?»

Böylece insan çoğalarak yaratıldığı Tanrı'nın suretini yer yüzünde yayacaktır. Hristiyan kişinin çoğalması, bir tane olsa bile çocuk edinmesinin bu dünyada ruhsal bir anlamı vardır: onları Tanrı bilgisinde, Tanrı suretinde yaratılmış olmanın bilincinde yetiştirmek...

Böylece Tanrı korkusu ve Tanrı sevgisi ile yetişmiş çocuklar ile çoğalmanın getirdiği ruhsal sorumluluklarımızı yerine getirmiş oluruz. Tanrı, Hristiyan evliliği ve çocuklardan oluşan bu üçgeni bir araya getiren şey de Tanrı'nın antlaşmasıdır.

Tanrı'nın İbrahim'le bir ahit *-kan ile yürürlüğe girmiş; ant içilerek yapılmış bir antlaşma-* ilişkisi içine girmiş olmasının anlamı, bu ahitin bütün İbrahim çocuklarını kapsaması da bu yüzdendir (Tekvin 12:2-3; 17:7). Kutsal Yasa Tanrı halkının tamamına verildiği için çocuklar da tapınma ve gündelik yaşamda Tanrı'nın antlaşması altındadır (Tesniye 29:29, II.Samuel 7:12-16, Elçilerin İşleri 2:39):

Yeşu 8:35 Böylece Yeşu'nun, yabancıların da aralarında bulunduğu *kadınli, çocuklu* bütün İsrail topluluğuna, Musa'nın buyruklarından okumadığı tek bir söz kalmadı.

Nehemya 8:3 Ezra Su Kapısı'nın karşısındaki alanda kadınların, erkeklerin ve anlayabilecek yaştaki çocukların önünde, sabahtan öğlene kadar Yasa Kitabı'nı okudu. Herkes dikkatle dinledi.

I.Korintliler 7:14 Çünkü iman etmemiş koca, karısının aracılığıyla, iman etmemiş kadın da imanlı kocasının aracılığıyla kutsanır. Aksi halde çocuklarınız kutsanmamış olurdu. Şimdiyse kutsaldırlar.

İsrail'in iman açıklaması tek olan Tanrı'yı tanımayı bunu çocuklara öğretmeyi içerir (Tesniye 6:4-9; 11:21).⁴ Böyle-

⁴ Tesniye 6:4 Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB bir olan RAB'dir; 5 ve Tanrın RAB'bi bütün yüreğinle ve bütün canınla ve bütün kuvvetinle

ce çoğalma emri ruhsal anlamı ile el ele gider. Mesih'in kiliseye verdiği yüce görev (Matta 28:18-20) çoğalmanın ruhsal boyutunu açık bir şekilde ifade eder.

Bu durumda çoğalarak, Tanrı Sözü üzerinde derin düşünerek, bunları çocuklarımıza öğreterek (Tesniye 6); diğer yandan da bunları uluslara müjdeleyerek (Matta 28) Tanrı'nın suretlerini yeryüzünde çoğaltır ve yeryüzüne yayarız –*bazen de bunu ruhsal anne baba olarak yaparız (I.Timoteyus 1:2).*

Hükmetme: İnsanın çoğalması Tanrı'ya olan hizmetinin bir adımıdır. Böylece insanın çoğalması, onun hükmetme sorumluluğu ile her tarafa yayılma işi ile devam edecektir.

seveceksin. 6 Ve bugün sana emretmekte olduğum bu sözler senin yüreğinde olacaklar. 7 Ve onları çocuklarının zihnine iyice koyacaksın ve evinde oturduğun ve yolda yürüdüğün ve yattığın ve kalktığın zaman onlar hakkında konuşacaksın. 8Ve onları alamet olarak ellerinin üzerine bağlayacaksın ve onlar gözlerinin arasında alın bağı olacaklar. 9 Ve onları evlerinin kapı söveleri üzerine ve kentlerinizin kapılarına yazacaksın. **Tesniye 11:13** Ve vaki olacak ki, eğer Tanrınız RAB'bi sevmek, bütün yüreğinizle ve bütün canınızla O'na kulluk etmek için bugün size emretmekte olduğum buyruklarımı iyice dinlerseniz, 14 O zaman buğdayını ve yeni şarabını ve zeytin yağını toplayasın diye diyarınızın yağmurunu, ilk ve son yağmurunu vaktinde vereceğim. 15 Ve tarlarda hayvanların için ot vereceğim ve sen yiyip doycaksın. 16 Sakının, yüreğiniz aldanmasın ve sapmayasınız ve başka ilahlara kulluk etmeyesiniz ve onlara secde etmeyesiniz 17 Ve RAB'bin öfkesi size karşı alevlenmesin ve yağmur olamasın ve toprak mahsulünü vermesin diye gökleri kapamasın; ve Rabbin size vermekte olduğu iyi memleket üzerinden çabuk yok olmayasınız. 18a "Ve benim bu sözlerimi aklınıza ve yüreğinize koyacaksınız... 21 ta ki, RAB'bin atalarınıza vermek için and ettiği memlekette sizin günleriniz ve çocuklarınızın günleri yer üstünde göklerin günleri gibi çok olsun

Böylece insan Tanrı'nın görkeminin övülmesi ve krallığı'nın büyümesi için çalışmakla yükümlüdür.

Ancak her devirde tembellik sorunu, çalışmadan iyi yaşama, az çalışarak çok kazanma, emek vermeden bir şeyler sahibi olma peşinden gidenler olmuştur:

II.Selanikliler 3:6 Kardeşler, bizden aldıkları öğretilere uymayıp boş gezen bütün kardeşlerden uzak durmanızı Rab İsa Mesih'in adıyla buyuruyoruz.

7 Bizleri nasıl örnek almanız gerektiğini kendiniz biliyorsunuz. Çünkü biz aranızdayken boş gezenler değildik.

8 Kimsenin ekmeğini karşılıksız yemedik. Herhangi birinize yük olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz çalıştık.

9 Yardımlarınızı hak etmediğimiz için değil, izleyebileceğiniz bir örnek bırakmak için böyle yaptık.

10 Hatta sizinle birlikteyken şu buyruğu vermiştik: "Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!"

11 Çünkü aranızda bazılarının boş gezdiğini duyuyoruz. Bunlar hiçbir iş yapmıyor, başkalarının işine karışıp duruyorlarmış.

12 Böylelerine Rab İsa Mesih adına yalvarıyor, şunu buyuruyoruz: Sakin bir şekilde çalışıp kendi kazançlarından yesinler.

Ancak Kelam'dan öğrendiğimiz gündelik yaşam için çalışma prensibi kişileri ruhsal sorumluluklarından ayrı koymaz:

I.Selanikliler 2:9 Evet, kardeşler, nasıl uğraşıp didindiğimizi anımsarsınız. Hiçbirinize yük olmamak için

gece gündüz çalıştık, Tanrı'nın Müjdesi'ni size duyurduk. (Elçilerin İşleri 20:34).

Elçilerin İşleri 18:2-3 Orada Pontus doğumlu, Akvila adında bir Yahudi ile karısı Priskilla'yı buldu. Bunlar, Klavdius'un bütün Yahudiler'in Roma'yı terk etmesi yolundaki buyruğu üzerine, kısa süre önce İtalya'dan gelmişlerdi. Akvila ile Priskilla'nın yanına giden Pavlus, aynı meslekten olduğundan onlarla kalıp çalıştı. Çünkü meslekleri çadırcılıktı (Elçilerin İşleri 18:18-19).

Böylece insanın elleriyle emek vererek bir işte çalışması bir bereket yolu olarak karşımıza çıkar.

Tanrı'yı yüceltmek için çalışmak:

Matta 5:16 Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlansın ki, iyi işlerinizi görek göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler!"

[Tanrı'nın yüceliği için] başkalarının hayatını bereketlemek için çalışmak:

I.Timoteyus 6:18 İyilik yapmalarını, iyilikten yana zengin, eliaçık ve paylaşmaya istekli olmalarını buyur.

[Tanrı'nın yüceliği için] başkalarına iyi bir örnek bırakmak için çalışmak:

Titus 2:7-8 İyi olanı yaparak her konuda onlara örnek ol. Öğretilişinde dürüst ve ağırbaşlı ol, kimsenin kınayamayacağı doğru sözler söyle. Öyle ki bize karşı ge-

len, hakkımızda söyleyecek kötü bir söz bulamayıp utansın.

Titus 2:14 Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti.

Titus 3:8 Bu güvenilir bir sözdür. Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum. Bunlar insan için iyi ve yararlıdır.

[Tanrı'nın yüceliği için] başkalarını teşvik etmek için çalışmak:

İbraniler 10:24 Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim.

İnsanlar gerek evde gerekse işte günlük rutinleri sıkıcı bir iş gibi görmeye meyillidir.⁵ Ancak Tanrı kendi benzeyişinde yarattığı insanların çalışmasını istemiştir.⁶ O halde çalışma ile ilgili olarak sıkıntı ve hayal kırıklıklarımızın temelinde çağrımızı doğru anlamamak yatmaktadır:

Kolosaliler 3:22 Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin her sözünü dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut et-

⁵ Her hafta çamaşır, her akşam yemek ve bulaşık, her gün aynı işyerindeki aynı yüzler, her gün aynı arabada yoğun trafikte yol almaya çalışmak, her gün çocukların dersleriyle ilgilenmek v.s.

⁶ **Efesliler 6:5** Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesih'in sözünü dinler gibi saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin. 6 Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için yapmayın. Mesih'in kulları olarak Tanrı'nın isteğini candan yerine getirin. 7 İnsanlara değil, Rab'be hizmet eder gibi gönülden hizmet edin.

mek isteyenler gibi göze hoş görünen hizmetle değil, saf yürekle, Rab korkusuyla yapın. 23-24 Rab'den miras ödülünü alacağınızı bilerek, her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar gibi candan yapın. Rab Mesih'e kulluk ediyorsunuz.

Çünkü çalışmak sadece bir emri yerine getirmek için ya da gündelik ekmeğimizi sağlamak için bize verilen bir yük değil; aynı zamanda da Tanrı'yı onurlandırmanın ayrı bir yoludur.

Araştırma Konusu

- Kutsal Kitap çocuk yetiştirme konusunda ne öğretiyor?
- Kutsal Kitap öğrenci yetiştirme konusunda ne öğretiyor?
- Hükmetmek deyince aklımıza tarım yapmak, hayvanları evcilleştirmek ve bu yolla geçinmek için yapılan bütün işler aklımıza hemen gelir. Ancak bu günün dünyasında şehirlerde yaşayıp çalışanlar için hükmetmek ne anlama gelmektedir?

VIII. İlk Günah

Westminster Uzun İlmihal 24. Günah nedir?

Günah, düşünen yaratığa kural olarak verilmiş her hangi bir Tanrı yasasına karşı gelmek ya da bunu yapma arzusudur:

I.Yuhanna 3:4 Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir. 5 Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz.

Galatyalılar 3:10 Yasa'nın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: «Yasa kitabında yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen her insan lanetlidir.» 11 Açıktır ki, hiç kimse Tanrı katında Yasa'yla aklanmaz. Çünkü «imanla aklanan insan yaşayacaktır»

Adem ve Havva'nın yasak olan meyveyi yemesi Tanrı'ya yapılan ilk itaatsizlik [*ya da isyan*] olarak karşımıza çıkar. Bu ilk günah bütün insan soyunu etkiledi.

Tekvin 2:15 RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu. 16 Ona, «*Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin*» diye buyurdu, 17 «Ama **iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.**»

Tanrı, ilk aileyi bahçede çalışıp bahçeyi güzelleştirsün, bahçeden yiyerek Tanrı'dan ve yaratılıştan zevk alsın, çoğalma ve hükmetme yoluyla *Tanrı'nın suretini bütün yeryüzüne yaysın* diye onlara bir görev ve sorumluluk

vermiştir. Böylece Tanrı onlara yaşam vaat ederken diğer taraftan da emirlere uymaları için ölümle tehdit etmişti.

İlk ailemiz “*yediğin gün kesinlikle ölürsün*” şeklindeki uyarıyı dikkate almadı ve bahçeden kovuldular (Tekvin 3:23). Artık ruhsal ölüm dünyaya girmişti (Tekvin 2:17; 3:19).⁷ Onların böylece bahçeden kovuluşu (Tekvin 3:24) günahın Tanrı ve insan arasına getirdiği ayrılığı işaret etmektedir (Çıkış 33: 2-3, Yeşu 7: 11-12, İşaya 64:7, Hoşeya 5:6):

Mezmun 66:18 Yüreğimde kötülüğe yer verseydim,
Rab beni dinlemezdi.

İşaya 59:2 Ama suçlarınız sizi Tanrınız'dan ayırdı.
Günahlarınızdan ötürü O'nun yüzünü göremez,
Sesinizi işittiremez oldunuz.

Ancak günahın getirdiği ölüm ve Tanrı'dan ayrılık gerçeğine karşın bizler Tanrı'nın suretinde yaratılmış kimseleriz (Tekvin 5:1, Yakup 3:9-10):⁸

Tekvin 9:6 «Kim insan kanı dökerse,

⁷ **I.Tarihler 10:13-14** Saul RAB'be ihanet ettiği için öldü. RAB'bin sözünü yerine getirmede. Yol göstermesi için RAB'be danışacağına bir cinciye danıştı. **Bu yüzden RAB onu öldürdü.** Krallığını da İşay oğlu Davut'a devretti. **Hezekiel 18:4** Her yaşayan can benimdir. Babanın camı da, çocuğun camı da benimdir. **Ölecek olan, günah işleyen candır. Romalılar 5:12** Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi. Romalılar 6:23 Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

⁸ **I.Korintliler 11: 7** Erkek başını örtmemeli; o, Tanrı'nın benzeri ve yüceliğidir. Kadın da erkeğin yüceliğidir.

Kendi kanı da insan tarafından dökülecektir. Çünkü
Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.

IX. Düşmüş İnsanın Görevi

İnsan düşmüş olmasına rağmen yaratılıştaki *çoğalma ve hükmetme* şeklinde verilmiş olan emir altındadır. –çünkü insan Tanrı'nın suretinde yaratılmıştır. Tufandan sonra bile Tanrı'nın Nuh ve onun soyuna verdiği emir Adem'e verilen emir ile aynıdır –*çoğalın ve hükmedin* (Tekvin 8:15-17, 22; 9:1-2).

Böylece günahkar insanlar olarak bile bu dünyadaki yaşamımızda bizleri bütün yaratılmışlardan ayıran en belirgin özellik halen Tanrı'nın suretinde yaratılmış olduğumuzdur. Bu gerçeğin bilincinde olmadan insanın Tanrı ile olan ilişkisi, insanın insan ve çevre ile olan ilişkisi doğru bir şekilde yürüyemez.

İnsan ne kadar eşsiz bir surette yaratılmış olduğunu anladığı zaman da düşüş ve günah konumundan ne kadar kurtarılma ihtiyacı içinde olduğunu anlayacaktır.

IX/1.a

İnsanın düşüncesi ve davranışlarındaki günahın etkisi gerçeği çarpıtmaya meyillidir (Efesliler 4:18, Titus 1:15):

I.Korintliler 2:14 Doğal haliyle kişi, Tanrı'nın Ruhuyla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir. Ruhça değerlendirildikleri için de bunları anlayamaz.

Romalılar 8:7 Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasasına boyun eğmez, eğemez de...

IX/1.b

İnsanın ruhsal olarak ölü olması onu doğru şeyi seçmekten alıkoyar:

Yuhanna 8:34 İsa, «Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir» dedi.

II.Timoteos 3:2-3 İnsanlar, kendilerini seven, para düşkünü, övüngen, kibirli, küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özünü denetleyemeyen, azgın ve iyilik düşmanı olacaklar. 4-5 Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven, Tanrı yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacaklar. Böylelerinden uzak dur.

IX/1.c

Böylece insan Tanrı'nın hoşnut olduğu şeyi yapmaktan ve istemekten uzaktır:

Yuhanna 5:42 Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur.

Yuhanna 8:42 İsa, «Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz» dedi. «Çünkü ben Tanrı'dan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. 43Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan. 44Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz... 47Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı'dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz.»

I.Yuhanna 2:16 Çünkü dünyaya ait olan her şey, doğal benliğin tutkuları, gözün tutkuları ve maddi yaşamın verdiği gurur Baba'dan değil, dünyadandır.

IX/1.d

İnsanın bu günaha eğilimi onu Tanrı'nın yargısı altına getirmiştir:

Yuhanna 3:19 Yargı da şudur: dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışığın yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü.

IX/1.e

Düşmüşlük mirasından dolayı Tanrı'nın müdahalesi olmadıkça insanın kendisini kurtarmak için bir yeteneği yoktur:

Yuhanna 3:5 İsa şöyle cevap verdi: «Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğine giremez.

Yuhanna 6:44 «Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim.

Romalılar 7:18 İçimde, yani doğal benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yoktur.

20 İstemediğim şeyi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahdır.

23 Ama bedenimin üyelerinde başka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor.

IX/2

Düşüş sadece Tanrı ve insan arasına ayrılık getirmedi. İnsanın insanla arasındaki sevgi ve işbirliği için olan gerekli bağlar da bozuldu. Adem “*İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir*” diyerek Hav-

va için aşk şarkısı söylerken (Tekvin 2:23) düşüşten sonra günahın suçunu Tanrı'ya ve kadına yükleyerek “*yanıma koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim*” demiştir (Tekvin 3:12).

Günahın bir sonucu olarak kadına ağrı ile doğurma ve kocasının yönetimi altında olma konumu verilmiştir – “*seni o yönetecek*” (Tekvin 3:16). Böylece düşüşten önce kadın ve erkek arasında olan birlik ve uyum, bozulmuş insan ilişkisine uyumsuzluk girmiştir.

Araştırma Konusu

Tekvin 3. bölümdeki düşüş kavramına bakarak Kayın'ın kardeşi Habil'i öldürmesini yorumlayınız (Tekvin 4).

X. Kurtuluş Müjdesi

Düşüş insanın Tanrı ve insanla olan ilişkisine ayrılık getirmesine karşın Tanrı, emirlerine uyması için ölümle tehdit ettiği insanı (*ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün – Tekvin 2:16-17*) yok oluşa bırakmamış; “*seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim, onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın*” derken (*Yaratılış 3:15*) insan için bir kurtuluş yolu açmıştır –Müjde budur: düşmüş insana, kendisini düşüren şeytanın başının ezileceği bildirilmiştir.

Bunun olması için de Mesih’in, lütuf ve gerçeğe dolu Tanrı Oğlu olarak (*Yuhanna 1:14*) yüceliğinden soyunup aramıza gelmesi ve acı çekmesi gerekti (*Filipililer 2:6-8*):

İbraniler 2:14 Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı.

Bu yüzden Kutsal Yazılar Mesih’in beden alması (*İşaya 7:14; 9:6, Luka 1:31, I.Timoteyus 3:16, I.Yuhanna 4:2*)⁹ ve Mesih’in misyonu (*Matta 5:17; 20:28, Luka 4:43, Yuhanna 3:17; 9:39; 10:10; 12:47; 18:37*) arasında bir ilişki olduğunu açıkça belli eder.¹⁰ Mesih’in kendi halkı

⁹ **Romalılar 8:** 3 İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu* olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı.

¹⁰ **Luka.19:** 10 Nitekim İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi. **I.Timoteyus 1:** 15 "Mesih İsa günahkârları kurtarmak için

uğruna geğtiği çarmıh ve mezar dışmış insana zafer getirecektir:

I.Korintliler 15:47 İlk insan yerden, yani topraktan-
dır. İkinci insan göktendir. 48 Topraktan olan insan
nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel insan na-
sılsa, göksel olanlar da öyledir. 49 Bizler topraktan
olana nasıl benzediysek, göksel olana da benzeyece-
điz. 50 Kardeşler, şunu demek istiyorum, et ve kan
Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alamaz. ürüyen de ü-
rümezliği miras alamaz. 51-52 İşte size bir sır açıklı-
yorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan alınınca
hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirilece-
điz. Evet, borazan alınacak, ölümler ürümez olarak di-
rilecek, ve biz de değiştirileceğiz. 53 çünkü bu ürü-
yen beden ürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü
giyinmelidir. 54 çürüyen ve ölümlü beden ürümezli-
đi ve ölümsüzlüğü giyinince, «Ölüm yok edildi, zafer
kazanıldı!» diye yazılmış olan söz yerine gelecektir.
55 «Ey ölüm, zaferin nerede? Ey ölüm, dikenin nere-
de?» 56 Ölümün dikenini günahdır. Günah ise gücünü
Kutsal Yasa'dan alır. 57 Rabbimiz İsa Mesih aracılı-
đıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun!

Böylece ilk Adem bizleri toprağa [*ve ölüme*] ikinci Adem
ise bizleri dirilişe [*ve göklere*] getirmiştir. Bu da bizlere
şeytanın yenilmiş olduğu müjdesini vermektedir (Luka

dünyaya geldi" sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir
sözdür. Günahkârların en kötüsü benim.

4:13, Yuhanna 12:30-31; 14:30, Romalılar 16:20, İbraniler 2:14, I.Yuhanna 3:8).¹¹

¹¹ **II.Selanikliler 2:** 8 Sonra yasa tanımaz adam ortaya çıkacak. Rab İsa onu ağzının soluğuyla öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek.

XI. İnsana Verilen Yargı

Tanrı daha önce dünyayı su ile yargılamıştı (Tekvin 6:11-13). Ancak dünyanın ateş ile yargılanacağı bir vakit geliyor.¹² Çünkü günah ve düşüş bizi gazapla yok edilmeyi gerektiren bir durum içine sokmuştur. Nuh'un getirmesi beklenen *rahatlık* (Tekvin 5:28-29) insanın esas ihtiyacını karşılamadı:

Tekvin 8:21 Güzel kokudan hoşnut olan RAB içinden şöyle dedi: "**İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insanın yüreğindeki eğilimler çocukluğundan itibaren kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim.**

Ancak Nuh ile gelecek olan *rahatlık-esenlik* günahın getirdiği laneti kaldıracak güçte değildir. Çünkü Nuh'un günlerinden beri halen insanlar için ölüm söz konusudur – Romalılar 6:23 ayeti "*günahın ücreti ölüm*" diyerek ilk günahın getirdiği kökten bozulmanın halen devam ettiğini vurgular (Romalılar 3:9; 5:14).

Tekvin 8:22 "Dünya durdukça,
Ekip biçmek,

¹² **II.Petrus 3:3-4** Öncelikle şunu bilmelisiniz: dünyanın son günlerinde kendi tutkularının ardından giden alaycı kişiler türeyecek. Bunlar, «Rab'bin gelişiyile ilgili vaat ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor» diyerek alay edecekler. 5 Ne var ki göklerin, çok önceden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu ve yerin su aracılığıyla sudan şekillendiğini kasıtlı olarak unutuyorlar. 6 O zamanki dünya yine suyla, tufanla mahvolmuştu. 7 Şimdiki yer ve gökler ise ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısız kişilerin yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar

Sıcak, soğuk,
Yaz, kış,
Gece, gündüz hep var olacaktır."

Ancak Nuh ile gelen esenlik, tufandan sonraki bu dünyanın bir daha böyle bir şekilde yargılanmayacağını getirdi (Tekvin 9:12-16). Ancak tufandan sonra insanlar alın teri ile ekmek yemeye devam edecekti (Tekvin 8:22). Bunun yanında Tanrı tufandan sonra insan için olan esas planından vazgeçmediğini açıkladı [*günah ve düşüşe rağmen Tanrı kendi planlarını gerçekleştirecektir –Tekvin 1:27-29*]:

Tekvin 9:1 Tanrı, Nuh'u ve oğullarını kutsayarak,
"Verimli olun, çoğalın yeryüzünü doldurun" dedi,
2 "Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. *Yeryüzündeki bütün canlılar*, denizdeki bütün balıklar sizin *yönetiminize verilmiştir*.
3 Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum.
7 Verimli olun, çoğalın.
Yeryüzünde türeyin, artın."

Araştırma Konusu

- Tekvin 3. bölümdeki düşüş kavramına bakarak insanın kurtuluş için olan umudunu değerlendiriniz (Tekvin 5).

- Nuh tufanına bakarak Tanrı'nın günah konusuna bakışını değerlendiriniz. Tekvin 8:21 ayetinin "*insanın yüreğindeki eğilimler çocukluğundan itibaren kötüdür*" ifadesini insanın günaha bakması gereken açıdan yorumlayınız.

- Tekvin 8:22 ayetine bakarak çalışma ve dinlenme konusuna açıklık getiriniz.

- Tekvin 8:22; 9:1-3, 7 ayetlerine bakarak insanın bu dünyadaki çalışma alanları üzerinde düşününüz. Dünyadan yalıtılmış bir hayat sürmemiz gerekli mi? Bilim, sanat, politika, edebiyat ve sosyal hayatın içindeki toplumsal faaliyetleri nasıl değerlendirirsiniz? Hristiyanlar dünyayı bütün alanlarda etkileyebilir mi?

- “*Tuz ve ışık*” olma görevimiz (Matta 5:13-14) iyi bir yönetici, iyi bir işçi, iyi bir doktor, iyi bir esnaf v.s. olmamızı kapsıyor mu, yoksa Mesih’in bu sözleri sadece ruhsal anlamlarla mı değerlendirilmeli?

XII. İnsanın Yolculuğu

XII/1

Nuh zamanında su ile dünyaya verilen yargı aynı zamanda düşmüş insana verilen yeni bir başlangıçtı. Ancak tufandan sonra da insan halen gazapla yok edilmeyi hak ediyordu ve günah işliyordu (Tekvin 8:21).

İnsan kendisini tufandan kurtaran Tanrı'yı çabuk unuttu. Böylece insan kendisini hayatın merkezi, kendi amaçlarını da hayatının amacı gibi düşünmeye başladı.

İlk günahın, *Adem soyuna geçen günahın ne kadar güçlü olduğunu görüyor musunuz?* İnsanın, hayatın merkezine Tanrı'yı koyması gerekir. Tufana rağmen bunu yapmıyorsa tufanı veren Tanrı'dan korkmuyor demektir; yani *tufanı hak eden* kendisini tufandan kurtaran Tanrı'ya şükretmiyor demektir.

İyi ama, insan gerçekte bu kadar güçlü mü? Hayır! Ancak gurur ve düşünüş ile gelen günah çoğu zaman insanın kendisini görmesini engelliyor; ve yine gurur ve düşünüş gelen ilk günah insanın kendisini bazen eksik bazen abartılı bir şekilde görmesine yardım ediyor. Yani günah insana Tanrı Sözü'nde açıklananı kabullenmeyi reddettiriyor.

Günah, Kutsal Kitap'ta açıklananlara rağmen insanın cehalet ve bilgisizliğini güçlendirerek insandaki Tanrı suretini yokmuş gibi göstermeye ya da insandaki Tanrı suretini etkisiz ve zayıf göstermeye çalışıyor. İnsanın Tanrı'daki doğruluk, Tanrı'daki kutsallık ve bilgelikteki zayıflığı

[güçsüzlüğü, isteksizliği] ve bunları başarmaktaki yeteneksizliği “e-bilemezliği” budur.¹³

XII/2

İman atamız Avram kendi güçsüzlüğünde “*Ey Egemen RAB, Çocuk sahibi olamadım. Evim Şamlı Eliezer'e kalacak. Bana çocuk vermediğin için evimdeki bir uşak mirasçım olacak*” diyerek derdini Tanrı'ya açtı (Tekvin 15:2-3). Avram kendi güçsüzlüğüne baktığında biraz endişelenmiş olmalı ki, “*korkma, senin kalkanın benim*” diyen Tanrı'nın, vaadini bir an için unutmuş olmalıydı (Tekvin 15:1).

Bunun üzerine Tanrı Tekvin 12:1-3 ayetlerinde Avram'a, vermiş olduğu vaadi yeniden hatırlatarak “*öz çocuğun mirasçın olacak; bu toprakları sana miras olarak vermek için Kildaniler'in Ur Kenti'nden seni çıkararan RAB benim*” dedi (Tekvin 15:4, 7).¹⁴

Avram'ı çağırın Tanrı idi, onun yüreğine bir çocuk [ve bir soy] ve bir toprak vaadini koyan da Tanrı idi; çünkü Tanrı, suretinde yarattığı insanın en başından beri **çoğalma ve hükmetme** sorumluluğunda devam etmesini arzu etmiştir –Avram'a verilen vaadin temelinde ilk aileye verilen bu emir vardı.

¹³ e-bilemez: “Tanrı'yı layık bir şekilde bilemez, Tanrı'daki iyiliğe, merhamete, lütfaya v.s. doğru bir cevap veremez” anlamında (iyilikbil[e]mez gibi).

¹⁴ “*Ur Kenti'nden seni çıkararan RAB benim*” ifadesi bizlere ‘Nuh ve ailesini sulardan kurtaran RAB’ ifadesini düşündürmelidir –Tanrı o kadar büyük, o kadar güçlüdür.

Ancak Tekvin 16. bölüme geldiğimizde aradan geçen zamanda Avram'ın bu vaadi unuttuğunu görmekteyiz. Avram miras edinecek bir çocuk istiyordu. Ama bunun Tanrı'nın esas planına, Tanrı'nın vaatlerine uygun bir şekilde olması gerekiyordu. Tanrı, Hacer'den doğan çocuğu mirasçı olarak istemedi. Çünkü Avram'ın imanının vaade dayalı olmasını istiyordu:

Romahlılar 4:13 Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi, Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi.

Romahlılar 4:16-17 Bu nedenle vaat, Tanrı'nın lütfuna dayanmak ve İbrahim'in bütün soyu için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in soyu, yalnız Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim'in imanına sahip olanlardır. «Seni birçok ulusun babası yaptım» diye yazılmış olduğu gibi İbrahim, iman ettiği Tanrı'nın, ölümlere yaşam veren, var olmayanı varlığa çağırın Tanrı'nın katında hepimizin babasıdır.

18 İbrahim, ümitsiz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına ümitle iman etti. «Senin soyun böyle olacaktır» diye söylenen söze güveniyordu.

Romahlılar 9:8 Demek ki Tanrı'nın çocukları, olağan yoldan doğan çocuklar değildir. İbrahim'in soyu sayılacak olanlar, Tanrı'nın vaadine göre doğan çocuklardır.¹⁵

Tekvin 17. bölüme geldiğimizde **çoğalma ve hükmetme** sorumluluğunun Tanrı'nın vaadine göre devam etmesi gerektiğini görüyoruz. Bu yüzden de Tanrı, Avram'a antlaşma vererek onun adını Avraham (İbrahim) yapmış,

¹⁵ **Galatyalılar 3:18**... Tanrı, mirası İbrahim'e vaatle bağışlamıştır.

onun ve soyunun Tanrısı olacağını vaat etmiştir (Tekvin 17:1-10).

Böylece İsa Mesih aracılığı ile bütün uluslar İbrahim'in imanına aşılandı (Romalılar 11:17-21). Çünkü İsa Mesih, İbrahim'e verilen vaadin soyu ve tamamlayıcısı idi (Matta 1:1):¹⁶

Galatyalılar 3:13-14 İbrahim'e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım diye, Mesih uğrumuza lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, «Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir» diye yazılmıştır.

16 İşte, vaatler İbrahim'e ve onun soyundan olana verildi. Tanrı, birçok kişiyi kastediyormuş gibi, «senin soyundan olanlara» demiyor, «**soyundan olana**» demekle tek bir kişiyi, yani Mesih'i kastediyor.

Tanrı'nın, doksan dokuz yaşındaki bir adama *–kısır olan karısına rağmen-* verdiği vaadin yüceliğine ve erişilmezliğine bakın. İbrahim'in henüz bir çocuğu olma umudu bile

¹⁶ Bu yüzden de İsa Mesih, uşağının iyileştirmesini istemeye gelen Romalı Yüzbaşının imanını överken “*doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliğinde İbrahim, İshak ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar*” dediğinde uluslardan çoğalacak İbrahim soyuna dikkat çeker. Böyleleri İbrahim'in esas çocukları ile birlikte aynı sofraya oturacak sonsuzlukta yaşayacaklardır (Matta 8:11; 22:32). Bu yüzden de Mesih İsa iman atalarına Tanrı'nın antlaşma ile verdiği söz [vaat] ve İbrahim soyuna sunduğu sonsuz merhamettir ve Tanrı'nın gerçek İsrail'ine sunulan bir yardımdır: “Atalarımıza söz verdiği gibi, İbrahim'e ve onun soyuna sonsuza dek merhamet etmeyi unutmuyarak kulu İsrail'in yardımına yetiştirdi” (Luka 1:54-55).

yokken ona bir ülke vaat edildi. O ülke boş bir ülke ya da boş bir vaat değildi. Hiç çocuğu olmayan bir adam bir ülkeyi nasıl alacaktı? İbrahim kendi gücü ile bunu başaramazdı. Böylece İbrahim'e bütün güçsüzlüğüne rağmen çocuğu da [*bütün uluslardan büyük bir soyu da*] ülkeyi de veren Tanrı'nın gücü oldu.

XII/3

Böylece Tanrı'nın suretinde yaratılmış insanın Tanrı'nın özel amacı için tarih boyunca yönlendirildiğini görmekteyiz. Mesih'in havarilere öğrettiği dua ve havarileri görevlendirmesi, Tanrı'nın, tarihi kendi planı için yönlendirmesi konusunda en çarpıcı örneklerdir:

Elçilerin İşleri 1:8 Ama **Kutsal Ruh** üzerinize **inince güç alacaksınız**. Yeruşalim'de, tüm Yahudiye ve Samiriye'de ve dünyanın dört bir bucağında benim tanıklarım olacaksınız.

Böylece Tanrı'nın gökte olan Krallığının yeryüzüne gelmesi ve büyüyerek devam etmesine tanık oluyoruz. Tanrı insanı kendi suretinde yarattı ve ona böyle soylu bir görevi emanet etti. İşte, insan yaratılmışlar içinde bu denli ayrıcalıklı ve özel bir varlıktır.

Böylece sadece Elçilerin İşleri kitabında bile Mesih İsa'nın verdiği görevin nasıl gerçekleştiğini görebiliriz; burada tarihin tanıklığının Tanrı'nın gerçeğini nasıl onayladığını görürüz:

Müjde'nin Yeruşalim'de yayılması –Elçilerin İşleri 6:7:
Böylece Tanrı'nın sözü yayılıyor. **Yeruşalim'deki öğrencile-**

rin sayısı arttıkça artıyor. Kahinlerden birçoğu da iman çağrısına uyuyordu.

Müjde'nin Yahudiye ve Samiriye'de yayılması –Elçilerin İşleri 9:31: Tüm Yahudiye, Celile ve Samiriye'deki inanlılar topluluğu esenliğe kavuştu.Gelişen ve Rab korkusu içinde yaşayan topluluk,Kutsal Ruh'un yardımıyla sayıca büyüyordu.

Elçilerin İşleri 9:32-12:24 –Müjde'nin uluslara yayılması: Elçilerin İşleri 12:24 Tanrı'nın sözü ise yayılıyor, etkisini artırıyordu.

Elçilerin İşleri 12:25-16:5 –Yeruşalim, Yahudiye, Samiriye dışında Yahudi olmayanlar arasında Müjde'nin yayılması:

Kıbrıs (13:4-13), Pisidya Antakya (13:14-52), Likavonya (14:1-7), Listra veDerbe (14:8-21a), Antakya (14:21b-28)

Elçilerin İşleri 16:5 Böylelikle toplulukların imanı güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.

Elçilerin İşleri 16:6-19:20 Yahudi olmayanlar arasında Müjde'nin yayılması:

Makedonya (16:6-10), Filipi (16:11-40), Selanik (17:1-9), Veriya (17:10-15), Atina (17:16-35), Korint (18:1-17), [Apollos] Efes ve Korint(18:24-28), [Pavlus] Efes (19:1-19)

Elçilerin İşleri 19:20 Böylelikle Rab'bin sözü güçlü bir biçimde yayılıp etkinlik kazanıyordu.

Müjde'nin bütün dünyada (Roma) yayılması:

Elçilerin İşleri 28:30 Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı ve ziyaretine gelen herkesi kabul etti. 31 Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Egemenliğini tam bir cesaretle duyuruyor, Rab İsa Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.¹⁷

Burada bakınca “*düşmüş insanın görevi – düşmüş insanın yolculuğu*” açısından, Mesih'e iman ile “Tanrı'nın Planı Üzerinde Yürüyen İnsan” ve düşmüş dünyaya Tanrı'nın iradesinin yerleşmesi konusunu görmekteyiz.

Araştırma Konusu

- Bu bölümün ışığında aile olmak, Tanrı'nın Krallığı için çocuklar yetiştirmek ile Yüce Görevin (Matta 28:18-20) gerektirdiği gibi hizmet edip ruhsal çocuklar yetiştirmenin hizmet ettiği amaç üzerinde düşününüz.

- [*İbrahim'e verilen vaatlerin yüceliği ve erişilmezliğinde*] sizlere verilen vaatler için güvenceniz ve gücünüz hakkında düşününüz.

- Yukarıdaki konular ışığında '*lütf ile kurtuluş*' kavramının ne anlama geldiğini değerlendiriniz ve “lütfedilen insan” kavramı hakkında düşününüz.

- Tanrı'nın merhamet, sadakat, bağışlama, alçakgönüllülük, iyilik, kutsallık, adalet v.s. karakter ve niteliklerini listeleyip kendinizdeki eksiklikleri bulmaya çalışınız.

¹⁷ Turgay Üçal, Elçilerin İşleri, Müjde Yayıncılık, İstanbul.

XIII. İnsanın Yolculuğunun Eskatolojik Boyutu

Müjde'nin havarilerden bu yana tarih boyunca yayılması, Tanrı'nın yaratılışın en başında insana verdiği emir ve sorumluluğun yerine gelmesi ile bağlantılı olarak karşımıza çıkmaktadır. Böylece İbrahim'e verilen vaadin tamamlanması için Mesih'in çarmıha gitmesi ile başlayan, insanın Tanrı'nın Krallığında çoğalma ve hükmetme döneminin önlenemez bir şekilde devamı içinde olan bu çağ bir gün Mesih tekrar gelişi ile noktalanacak; yaratılış yenilenecek ve tam bir dolulukla Tanrı'nın Krallığı başlayacaktır:

Vahiy 5:9-10 ... Tomarı almaya
ve mühürlerini açmaya layıksın!
Çünkü boğazlandın,
ve her oymaktan, her dilden,
her halktan, her ulustan
insanları kendi kanınla Tanrı'ya satın aldın.
Onları Tanrımızın hizmetinde
bir krallık haline getirdin,
kâhinler yaptın.
Dünya üzerinde egemenlik sürecekler.

İbrahim'e *“bütün uluslar sende kutsanacak”* diyen Tanrı, vaat ettiği çocukları *–her oymaktan, her dilden, her halktan, her ulustan–* verdiği gibi, vaat edilen topraklarda yaşayan İbrahim soyuna sonsuzlukta daha görkemli bir yer hazırladı. Bu yer de İbrahim'in imanla beklediği yerd (Vahiy 21:1-2, 11-27; 22:1-5):

İbraniler 11:9 İman sayesinde, **bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerleşti.** Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la beraber çadırlarda yaşa-

dı.

10 Çünkü **mimarı ve yapıcısı Tanrı olan sağlam temelli kenti bekliyordu.**

13 Bu kişilerin hepsi, ölünceye dek imandan ayrılmadılar. Vaat edilenlere kavuşamamış, ama bunları uzaktan görüp selamlamış olarak yeryüzünde yabancılar ve konuklar olduklarını açıkça kabul ettiler.

16 Oysa onlar daha iyisini, **yani göksel olanı arzu ediyorlardı.** Bundan dolayı Tanrı, onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlara bir kent hazırlamıştır.

Böylece “*mimarı ve yapıcısı Tanrı olan*” sonsuzluk ülkesinde sonsuzluklar boyunca egemenlik Tanrı'nın ve Mesih'in olacaktır (Vahiy 11:15-17) –vaat edilen topraklarla başlayan serüven, Mesih'in ikinci gelişinde çok daha büyük ve görkemli olan *yeni gök ve yeni yer* olarak açıkladığımız göksel ülkemizde “*Tanrı ile birlikte yaşam*” şeklinde devam edecektir. Böylece Tanrı halkı yaratılışın başında, düşüşten önce insanın Tanrı ile olan beraberliğine yeniden dönmüş olacaktır:

Vahiy 22:5 Artık gece olmayacak. Ne çıra ışığına, ne de güneş ışığına gereksinmeleri olacak. Rab Tanrı onlara ışık olacak ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.

Böylece İnsan Yaratılış Amacını Ve Sonsuzluktaki Yerini Bilerek Yaşadığında Tanrı'nın Suretinde Yaratılmış Olmanın Ayrıcalığının Bilincinde Olarak Yaşayacaktır.

Doğru birer Hristiyan olmayı anlamamız için Tanrı'nın insana verdiği değeri ve insanı kendi suretinde yarattığını iyi anla-

mamız gerek. Doğru vatandaşlar olmamız için Kutsal Kitap'ın insana bakışını iyi anlamamız gerek. Doğru birer eş olmamız için, doğru birer anne baba olmak için Tanrı'yı model¹⁸ almalıyız; böylece sonraki kuşaklara da doğru bir model bırakmış oluruz. Doğru bir işveren, doğru bir işçi olmamız için, doğru bir memur olmamız için Kutsal Kitap içinde bize verilmiş doğru ve yanlış insan örneklerine bakmamız gerek. Doğru birer akraba, doğru birer komşu olmamız için Tanrı'ya ve Kutsal Sözleri'ne bakmamız gerek. İnsan olarak bu dünyadaki rolümüzü doğru bir şekilde yapmamız için '*bizleri kendi suretinde yaratan Tanrı'ya sözde değil özde olarak tapınmamız gerek.*

Öyleyse bu dünyadaki geçici zamanımız, sözlerimizle ve işlerimizle ayağımızı bastığımız her yere Tanrı'daki insan olarak Kutsal Kitap'tan bir tat götürmeye ve Tanrı'ya bir tanıklık vermeye hizmet etmeli; böylece Tanrı'nın bizi yarattığı amaca uygun yaşamış oluruz. Böylece insanlık ailesine Tanrı'nın bizi yarattığı amaca uygun olarak davranmış oluruz.

Bunun için, sevgili çocuklar olarak
Tanrı'ya benzer olun;
Bunun için, sevgili çocukları olarak
Tanrı'yı örnek alın.

¹⁸ Tanrı'nın lütufkar, merhametli, sabırlı, şefkatli, bağışlayan, iyiliksever v.s. niteliklerine bakmalıyız.